

Ebre

Benvingut Trenchalòs. Aquest programa del Parc Natural dels Ports pretén tornar a introduir l'espècie a la zona: amb la soltada d'enguany ja són sis les aus que hi ha

Els tècnics del parc amb una de les cries que van alliberar de tres mesos. FOTO: PARC NATURAL DELS PORTS

TORNA EL TRENCHALÒS

NÚRIA MESSEGUER FERRÉ
EL PORTS

L'any 2018 el Parc Natural dels Ports va iniciar el projecte Benvingut Trenchalòs, amb la finalitat de tornar a introduir aquest animal en el nostre paratge. Després de l'èxit de l'anterior edició, s'ha prosseguit a la solta de dues aus més. Així, en total durant dos anys s'han alliberat quatre polls de trenchalòs: Amic i Alòs, de l'any anterior; Boira i Basi, d'aquest any, i dos adults, Èsra i Ota. El trenchalòs és una espècie de voltor que presenta moltes diferències

respecte als altres ocells carroinyers. El seu nom ve pel costum que té de tirar els ossos i closques des de grans altures, per trencharlos amb l'impacte de les roques i menjar-se la medul·la de l'interior una vegada han esclatat.

Els tècnics del Parc saben de l'existència de trenchalòs a la zona. «Tot i que fa molts anys que va desaparèixer, tenim indicis que demostren la seva presència en aquesta zona, com el Tossal del Crebalòs, situat a la Tinença de Benifassà», explicava Miquel Ibáñez Mas, director del Parc Natural

de la Tinença de Benifassà al Diari. Crebalòs és el nom popular que es coneix el trenchalòs en aquesta zona. Es calcula que el trenchalòs es va extingir en aquest territori a finals del segle XIX.

Els tres regnes

Així doncs, es van contactar amb el Ministeri de Medi Ambient i els governs d'Aragó, País Valencià i Catalunya, les tres comunitats que comparteixen el Parc Natural dels Ports. A més a més, la Vulture Conservation Foundation, organització que coordina i supervi-

sa la reproducció en captivitat de l'espècie en tota Europa, també s'hi va sumar a la iniciativa. Tot això, per aconseguir tornar a tenir una de les espècies més emblemàtiques de les muntanyes europees.

El procediment

«Per sort, l'any passat el projecte va anar molt bé i no vam tenir cap problema, així que aquest any ja comptàvem amb el suport i la confiança de les administracions», explicava Ibáñez. Els dos nous ocells alliberats són exemplars

nascuts en captivitat, una femella en el centre de reproducció de Cazorla i un mascle en el de Vallcalen que seran dipositats en un niu artificial localitzat en Bel per a aclimatar-los en la zona. Transcorregut un mes, començaran a realitzar els seus primers vols.

Els trenchalòs els solten al nostre territori però la seva vida es basa en recórrer grans quilòmetres i anar d'aquí allà. «Una de les idees que contemplem és que també els nostres trenchalòs es puguin adjuntar amb les poblacions de l'Atlas del Marroc, territori on encara n'hi ha». Aquestes llargues distàncies les fan «en la fase juvenil o en la fase de reproducció». Però, com va aclarir Ibáñez, «no són animals migratoris, és la seva naturalesa».

La delicadesa i sensibilitat d'aquesta animal és extrema, els tècnics dels Ports han de ser extremadament minuciosos per aconseguir que els ocells puguin adaptar-se en aquest entorn. A més a més, Ibáñez afegia: «Són projectes a llarg termini, perquè passen entre uns set i deu anys perquè s'estableixin en un niu, puguin i tinguin cries».

Valoració positiva

Transcorregut un any ja des d'aquella primera introducció de trenchalòs, el primer balanç és positiu. A la supervivència dels exemplars alliberats, ha d'afegir-se que tant Amic com Alòs s'han mogut entre el Pirineu i tot el Sistema Ibèric, però continuen acudint periòdicament a visitar la Tinença, a la qual associen amb el seu lloc de naixement. Respecte als adults, Èsra, va tornar als pocs dies al Pirineu, però l'altre es manté en la zona, visitant les províncies de Tarragona, Teruel i Castelló, però centrant la seua activitat en la Tinença.